

REVISTA LITERARĂ

LECTURI
TAIFASURI
STĂRI DE SPIRIT

LBRIS

We know
books

APARE SUB EGIDA UNIUNII SCRITORILOR DIN ROMÂNIA

18

DAVID FOENKÎNOS

**NU EXISTĂ O VÂRSTĂ ANUME LA CARE E
PREA TÂRZIU SĂ CAUȚI FERICIREA**

Cred că, mai presus de toate, trebuie să ne întoarcem la lucrurile simple: ce ne face fericiți. Cartea preia un titlu de Seneca, care vorbește despre faptul că, pentru a fi fericit și liber, nu trebuie să mai deținem nimic. E nevoie, de asemenea, să ne eliberăm de judecata celorlalți. [...] Fericirea este cea mai mare aventură a lumii moderne. [...] Umorul este inima tuturor lucrurilor, singurul mod de a supraviețui. De altfel, cel mai nou roman pe care l-am publicat în Franța se numește *Je suis drôle*. Admir mai mult decât orice oamenii care mă fac să râd. Timpul devine dintr-o dată mai intens.

22

VAGN REMME

ÎNTOTDEAUNA SE POATE ȘI MAI BÎNE

În calitate de editor și autor, observ o tendință recentă prin intermediul revistei mele, *uDKAnt*: tinerii scriitori încep din nou să privească spre lumea exterioară. Se pare că ia naștere o nouă mișcare, una în care subiectul îl constituie evenimentele ce au loc în afara propriului corp al autorului. Iar în lume există o mulțime de lucruri despre care se poate scrie. În cele din urmă, dacă m-ați întreba dacă există speranța pentru literatură, aș spune că nevoia de literatură și de cărți există dintotdeauna. În ziua în care totul se va duce de răpă, [...] nevoia de cărți și de povești va fi mai mare ca oricând: pentru a ne spune unii altora cine suntem și ce însemnăm unii pentru alții.

26

CÎNZIA DEMI

**LUCEAFĂRUL. LIMBA LUI EMINESCU.
COMPARAȚII CU LITERATURA ITALIANĂ. O
LIMBĂ ÎNTRE ÎNOVAȚIE ȘI TRADIȚIE**

Eminescu devine, practic, creatorul unui alt limbaj poetic, cu mult superior celui folosit de predecesorii săi, chiar dacă avea la dispoziție același material: limba maternă, pe care reușește să o folosească în toate variantele sale cronologice, teritoriale și sociale. Cu un mare curaj, poetul apelează astfel la limba arhaică, la dialectele regionale, la aspectul cultivat, bogat în neologisme, al limbii epocii sale, la limbajul familiar și la cel popular, îndrăznind să folosească chiar și potențialul acesteia, precum și formele lingvistice ireale, dar posibile.

EDITORIAL

3

CELE DOUĂ PATRII

Patria temporală e o realitate în care concetățenii aceleiași lumi – ai unei generații, ai unei promoții, ai unor experiențe globale – împărtășesc bucuria convivialității cu cei cu aceleași experiențe în spațiul temporal Schengen fără controale vamale și nevoia de vize. Doar ca, odată ruptă de coordonatele spațiale, aceasta patrie temporală se împuținează fie dacă orice constrângere socială dispăre, așa cum am văzut în înălțarea spre aerul rarefiat al sinelui, fie dacă e confiscată de curenții puternici ai timpului.

15

**ÎOAN PÎNTEA
BET HAİM**

kaddish, a spus allen ginsberg
amin, a spus paul celan
și bruse a început să crească iarba
și bruse au început să strige pietrele
și bruse oscioarele cuneiforme
sunt precum creioanele colorate
roșii și galbene și verzi și ocru
oscioarele își scriu
dedesubt și deasupra
propria viață

6 426308 006652

3 **Cele două patrii** • Adrian Lesenciuc

EVENIMENT

6 **Seria de evenimente**
Vara, într-o joi, ediția a n-a.
(30 iulie - 3 septembrie 2026)

8 **Revoluția începe cu cuvintele.**
Prezențe românești la a IX-a ediție a Festivalului Internațional de Poezie de la Patras
(16-20 septembrie 2026)

10 **Constantin Necula**
Premiul „Vara, într-o joi”
Imagine și simbol în Cultura Cucuteni [fragment]

POEZIE

15 **Ioan Pinte**

DIALOGURI LIBRIS

18 **Nu există o vârstă anume la care să fie prea târziu să cauți fericirea.** Interviu cu **David Foenkinos** • Interviu realizat de Laurențiu-Ciprian Tudor

FESTIVALUL LIMBA ROMÂNĂ

22 **Întotdeauna se poate și mai bine** • Vagn Remme - traducere de Flavia Teoc

26 **Luceafărul. Limba lui Eminescu. Comparații cu literatura italiană. O limbă între inovație și tradiție** • Cinzia Demi - traducere de Cezara Răducu

POEZIE

32 **Ionel Simota**

34 **Denisa Crăciun**

36 **Tudor Cristian Roșca**

38 **Alexandra Roxana Mălureanu**

40 **Emil Mircea Neșiu**

DIALOGURI LIBRIS

42 **Cristi Toporan: Regizorul care unește teatrul, filmul și televiziunea într-o singură viziune** • Interviu realizat de Claudia Motea

50 **Dincolo de culoare, începe lumina: Un dialog cu Clementina Orania Gavrila despre artă, educație și oamenii care schimbă destine** • Interviu realizat de Irinel Merlușcă

ESEU

56 **Amintirea Maicii** • Cristian Muntean

59 **Civilizarea Americii. O analiză a deconstrucției identitare** • Eugen Gombos

70 **Y, un instantaneu de familie** • Alina Mușina

DIALOGURI LIBRIS

74 **Cultura a fost mereu cel mai simplu mijloc de a face cunoscute alte țări. Interviu cu Françoise Marchand** • Interviu realizat de Iulia Badea-Guérîtée

CRONICĂ LITERARĂ

78 **Episcopul Igantie (Trif): Prezentul văzut prin vitralii** • Cristian Muntean

82 **Savu Popa: În cădere, becurile se aprind** • Cezar Boghici

85 **Vasile Aioanei: Blestemul** • Eleonora Bulboacă

88 **Cezara Răducu: Niciun mesaj** • Iulian Cătălui

91 **Anda Mihaela Miroiu: Cerul în balans** • Virgil Borcan

LITERATURA UNIVERSALĂ

93 **Pierre Assouline: Tenez bon** • Adrian Lesenciuc

96 **Sorj Chalandon: Înverșunat** • Rodica Bretin

99 **Paul Lynch: Cântecul profetului** • Anca Ianchiș

ARTISTUL PLASTIC

102 **Cristina-Alina Costea**

LITERATURA UNIVERSALĂ

105 **Adam Katzmann**

107 **Anthonis D. Skiathas**

110 **Despre literatură, lume, și puțină nebunie** • Angela Bratsou

REDACȚIA

Director onorific:

Redactor-șef:

Secretar de redacție:

Redactori:

Doru Munteanu

Adrian Lesenciuc

Laurențiu-Ciprian Tudor

Iulian Cătălui

Cristian Muntean

Anca Ianchiș

Rodica Bretin

Irinel Merlușcă

Design • Tehnoredactare:

PENTRU COMENZI ȘI ABONAMENTE:

EDITURA CREATOR S.R.L.

Str. Zaharia Stancu, Nr. 21A, Brașov, România

e-mail: contact@edituracreator.ro

www.edituracreator.ro

tel.: 0720 539533

LIBRĂRIA „ȘT. O. IOSIF”

Str. Mureșenilor. Nr. 14, Brașov, România

E-mail: office@libris.ro

Tel.: 0268 477799

CELE DOUĂ PATRII

iecare om locuiește simultan în două patrii.

Una este spațială, delimitată de niște granițe rigide, care doar în mod excepțional se pot schimba într-o viață, sau de altele, mai fluide, care țin până unde ține comunitatea. De regulă comunitatea de origine sau cea de limbă, nicidecum cea de destin. Comunitatea de destin nu e neapărat un termen prea sofisticat ales de Constantin Rădulescu-Motru să le completeze pe primele două, ci țintește trecerea de la înrădăcinarea într-un trecut determinat, așezat după coordonatele originii și limbii, la un viitor comun bun, proiectat conștient, care să se nască dintr-o voință naturală de comunitate. Însă, pentru a ajunge acolo e nevoie de un soi de exorcizare. Mai întâi de niște demoni ai istoriei falsificate, de grandilocvența și presupusele fapte de vitejie ale unor strămoși care au luptat pentru dominație și au ajuns să semnifice azi idealul luptei pentru patrie pe când patria sau diversele patrii încă nu existau. E ca și cum grecii ar pretinde că se trag din gloriosul Agamemnon din tragicul neam al atrizilor, și nu din orbul clarvăzător Homer, a cărui comunitate de origine și limbă (amestecată) a fost în mai mică măsură de folos decât comunitatea de destin pe care a construit-o prin *Iliada* și prin *Odiseea* – cealaltă *Odisee*, cea originară, nu cea a lui Nolan, pe care o comentează cu mai puțin talent și cu foarte mult

ADRIAN LESENCIUC REDACTOR-ȘEF

Este poet, prozator și eseist. S-a născut în Câmpulung Moldovenesc, la 21 august 1975. Este profesor universitar abilitat. A debutat editorial cu volumul de versuri *Antifilosofia* (1998). A colaborat la publicațiile *Tribuna*, *România literară*, *Steaua*, *Caiete silvane*, *Apostrof* ș.a. Din 2013 este președintele filialei Brașov a Uniunii Scriitorilor din România, al cărui membru este din 2000. I-au fost publicate numeroase volume de versuri, studii de critică și istorie literară, precum și romane. Pentru Cimitirul eroilor, a primit Premiul „Cartea Anului” la Colocviul Romanului Românesc, Alba-Iulia (2018). Romanul *Limbile vântului* a fost nominalizat la Premiile Uniunii Scriitorilor din România pe anul 2018. Romanul *Cimitirul eroilor*, tradus în franceză de Raymond Clarinard și Iulia Badea-Guéritée și publicat la Les Éditions Bleu et Jaune din Paris, a fost nominalizat la premiul Salon du livre de Chaumont. (Corint)

tupeu cei care au citit rezumatul rătăcirilor din cărțile lui Alexandru Mitră. Și din care s-a născut mai apoi *Eneida*, și o altă comunitate de destin proiectată de Vergiliu, care a ajuns să transforme Mediterana într-o mare interioară. Dar, până acolo, atâta vreme cât noi nu am avut orbii prezentului care să vadă viitorul, n-am făcut altceva decât să glorificăm diverși voievozi sângeroși și mici, în detrimentul unor făcători de pace și de legi, precum Scorilo, care a domnit patru decenii în pace și despre a cărui

Camera pentru zbor (35x48,5cm, ulei pe lemn, 2026)
de Cristina-Alina Costea

înțelepciune, când a potolit triburile războinice de daci să treacă Dunărea pentru a ataca oștile romane, a vorbit Iordanes, ori precum Alexandru cel Bun, care a domnit aproape tot atâta, dând oamenilor Moldovei legi și stabilitate, ori precum Carol I, care a domnit cel mai mult dintre toți și care a obținut independența și a modernizat infrastructura, și țara, de altfel, în acei ani ai cumplitelor provocări.

Patria locală a fiecăruia se întinde între granițele comunității de origine și de limbă, încă în clocot, din care, dacă presiunea nu împinge capacul prezentului spre viitor, se nasc monștri ideologizați, construiți în laboratoarele comunismului românesc de coloratură sovietică, din care au ieșit diverși antieroi care au umplut manualele și care încă mai bântuie prin numele lor străzi de pretutindeni, inclusiv din Brașov. Mă gândesc la numele celor din Divizia „Tudor Vladimirescu” care au luat în stăpânire Dealul Cetății din Brașov, cel pe care se suise cândva protipendada Partidului Comunist (și de unde nu a prea plecat) și de la poalele căruia se întinde celebra

stradă Iorga, care se numea cândva, nu fără rost, Șirul Hoților. Dar memoria noastră socială este scurtă sau inutilă, și atunci oricând cineva construiește narațiuni despre istorii alternative, cu eroi precum trădătorii și lașii din Divizia „Tudor Vladimirescu”, înființată de Stalin și purtând numele unuia dintre ofițerii din armata țaristă, care au lăsat Gulagul pentru a asigura ulterior sovietizarea și comunizarea României, tindem să credem fapte fabricate și, mai ales, istorii neverosimile. Celor care în patria spațială locuiesc în granițele comunității de origine și de limbă le este foarte facil să înghită povești despre excepționalismul răsăritean în care firese se înscriu și poveștile despre excepționalismul românesc. Iar aste e posibil pentru că nimeni nu se întreabă cine este cel al cărui nume îl poartă strada, ori cartierul, de numele căruia se leagă istoria unui oraș, ori a unei regiuni, ci se activează în bulele ideologice, devine înflăcărat, se proclamă patriot și naționalist și proclamă deopotrivă discursul urii, cel care ne-a măcinat istoria și ne-a

făcut mici și incapabili să ne amintim numele făcătorilor de pace.

A doua patrie pe care o locuiește fiecare om, concomitent cu cea spațială, a comunității de origine și de limbă, este cea temporală. În patria temporală, perpendiculară pe prima, oamenii se rup de trecutul apăsător al atâtor narațiuni stranie, proclamă moartea metanarațiunilor, devin liberi, dezlegați până și de propriile rădăcini, înălțându-se în aerul rarefiat al lipsei referințelor. Doar că, acest proces al înălțării, odată ce probabil au uitat și ceea ce au învățat posibil cândva, o lecție de fizică elementară, duce la dezastru. Odată înălțându-se, grație densității mai mici a aerului din interior, balonul ajunge în atmosferă până unde presiunea din exterior scăzând, gazul din interior împinge pereții de latex și-i sparge. Când reperele spațiale dispar, așadar când comunitatea, cel mai important lest de care trebuie să se debaraseze cineva în propria înălțare, este lepădată, singurele repere sunt propriile repere și dorința de împlinire. Gonflarea. Tot mai mult, până când plinătatea de sine sparge pereții fragili ai sinelui, amestecându-se cu un întreg gol, de presiune scăzută, rece și senin precum neantul. Patria temporală e o realitate în care concetățenii aceleiași lumi – ai unei generații, ai unei promoții, ai unor experiențe globale – împărtășesc bucuria convivialității cei cu aceleași experiențe în spațiul temporal Schengen fără controale vamale și nevoia de vize. Doar că, odată ruptă de coordonatele spațiale, această patrie temporală se împuținează fie dacă orice constrângere socială dispăre, așa cum am văzut în înălțarea spre aerul rarefiat al sinelui, fie dacă e confiscată de curenții puternici ai timpului. Acești curenți sunt puși în mișcare de diferențele de presiune și temperatură dinspre zonele cu presiune ridicată spre cele cu presiune joasă, formând furtunile ideologice, decriptabile prin limbajul urii. Aerul cald al eliberării aparente în patria temporală, fără rădăcini, se întâlnește cu aerul rece al înălțimilor, se condensează și formează

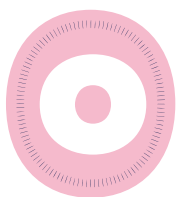
norii din care se revărsă discursul urii. Noi și ei. Noi, cei care visăm la progres, de fapt simpli trăitori ai prezentului pe verticala împlinirii de sine (și atât), și ei, retrograzii, tradiționaliști.

Cele două planuri se definesc la intersecție dintre patria spațială, a unei comunități privind preponderent în urmă, și patria temporală, a unei comunități a eliberării de norme. În proximitatea acestei intersecții se construiește totul, ca și cum planurile ar fi opace. Până la prezentul din care se desprinde patria temporală, patria spațială se definește paseist și clamează patriotismul pe structura schematică a unor fantasmă ale narațiunilor și metanarațiunilor. De la înălțimea desprinderii de rădăcini și a raportării doar la sine, cei rămași jos sunt definitiv în întunericul neadaptării. Și chiar dacă, în mică măsură, și unii și alții au dreptate, cele două patrii care luptă în interiorul fiecăruia, una sufocând-o pe cealaltă, sunt doar proiecția limitată a unui cronotop retrograd. Cei în care patria temporală clamează normele nu sunt progresiști, ci doar neimplicați, indiferenți, detașați ironic, eventual poziționați în raport cu ceilalți prin orice formă posibilă de protest, indiferent de miză și de cauză. Cei care se cred naționaliști pentru că știu să recite *Doina* lui Eminescu nu au viză în propria patrie temporală și trăiesc într-un trecut halucinatoriu, pe care nu au avut nici măcar capacitatea de a și-l construi, ci pe care l-au livrat creatorii de narațiuni.

Dacă nu te-ar prinde furtunile dintre cele două patrii, în față s-ar deschide câmpiile mănoase ale viitorului. Ele aparțin comunității de destin, în care continuumul spațiu-timp își clamează progresul.

SERIA DE EVENIMENTE VARA, ÎNTR-O JOI, EDIȚIA A II-A.

(30 iulie – 3 septembrie 2026)

Organizată pentru al doilea an consecutiv de filiala Brașov a Uniunii Scriitorilor din România, la inițiativa Primăriei Municipiului Brașov, în parteneriat cu Librăria Libris „Șt. O. Iosif” și Editura Creator, seria de evenimente „Vara, într-o joi” a reunit în conferințe, dezbateri și lansări de carte un public brașovean cald, deschis, activ și foarte numeros într-o perioadă de vacanță culturală. Stagiunea de vară a întâlnirilor culturale a presupus cinci evenimente săptămânale, realizate pe aceleași coordonate: joia, de la ora 19.00, la Librăria „Șt. O. Iosif”

30 iulie: *Conferința-dezbateri „Rădăcini”, susținută de părintele Constantin Necula.* Întâlnirea a reunit un public foarte numeros, într-un spațiu neîncăpător pentru prelegerile părintelui Constantin Necula. La data conferinței erau în curs de publicare două lucrări, *Taina iertării. Calea spre liniștea sufletului*, publicată la Editura Bookzone, respectiv *Imagine și simbol în Cultura Cucuteni. O privire dinspre estetica religioasă a arheologiei Culturii Cucuteni*, la Editura Palatul Culturii din Iași. Cea de-a doua lucrare, unul dintre pilonii conferinței de la Brașov, a fundamentat și argumentat necesitatea conștientizării rădăcinilor, dar palierele pe care s-a construit prelegerea au fost cele privitoare la rădăcinile preistorice ale comunității românești, la cele medievale ale istoriei locale și la cele

din secolul trecut ale propriei familii. Rădăcinile aeriene ale credinței au proiectat pe alte dimensiuni întâlnirea, care s-a încheiat cu o sesiune de întrebări și cu aproape o oră de autografe.

14 august: *Recital „O hartă personală a poeziei brașovene”, invitat Silviu Dudescu.* Evenimentul a reunit în jurul poveștilor lui Silviu Dudescu, actor și poet brașovean, un public receptiv și destins. Cu experiența a numeroase cenacluri și evenimente literare ample, de la cel al Colegului Național „Unirea” la cel al Uzinei „Steagul Roșu”, de la Salonul Literar „Darie Magheru” la Cenaclul Filialei Brașov a Uniunii Scriitorilor și la multiplele întâlniri literare ale Facultății de Litere a Universității Transilvania din Brașov. A optat să construiască o hartă a Brașovului poetic al generațiilor succesive plecând de la poezia lui Darie Magheru și Vasile Copilu-Cheatră, continuând cu cea a lui Alexandru Mușina și Andrei Bodiș și încheind cu cea a lui Andrei Dosa și Vlad Drăgoi, toate aseasonate cu poeme proprii, inedite sau extrase din ultimele trei volume de versuri publicate. A fost o seară a rememorărilor, a regăsirilor și a poeziei.

20 august: *Conferința-dezbateri „Regatul de mijloc al traducerii”, susținută de Iulia Badea-Guérîtée, invitați: Maria Orban și Adrian Lesenciuc.* Motivarea dezbaterii despre traduceri, rezumată la existența patriilor intermediare ale luntrașilor, *les passeurs* în franceză, stăpânite așadar de

traducători, a convins un public numeros să se alăture la evenimentul care a avut-o invitată, în conferința-dezbateri „Regatul de mijloc al traducerii” pe jurnalista, traducătoarea și eseista Iulia Badea-Guérítée, director de comunicare la Maison de l’Europe de Paris, Centrul Europe Direct. Un om generos și cald, cu o extraordinară putere de muncă, promotor al României și, în special, al Brașovului în Paris și în întreaga Franță, Iulia Badea-Guérítée a revenit după un an la Librăria Libris Șt. O. Iosif cu o nouă reușită: traducerea în limba franceză a romanului „Oameni mari” al prozatoarei brașovene Maria Orban și publicarea la editura pariziană Bleu & Jaune. Romanul de debut al Mariei Orban este unul dintre romanele reprezentative ale ultimilor ani. La întâlnirea de la Librăria Șt. O. Iosif au participat, alături de Iulia Badea-Guérítée, Maria Orban, Adrian Lesenciuc și Augusta Oniță-Bagoly, gazda evenimentului, numeroși invitați care au intrat în dialog și au făcut surprize publicului, printre care: Virgil Oniță, co-fondator, în urmă cu 35 de ani, al grupului de firme Libris, Dorian Lungu, antreprenor și creator al platformei Gastro Local și Daniel Bichir, somelier, organizatorul Festivalului „Vin la Munte”.

27 august: Lansarea de carte „În cădere, becurile se aprind”, scrisă de Savu Popa, invitați: Cezar Boghici, Cristian Muntean și Adrian Lesenciuc. La această întâlnire care l-a avut în prim-plan pe tânărul poet sibian Savu Popa cu proaspăt publicatul volum „În cădere, becurile se aprind”, au fost parteneri în organizare, pe lângă instituțiile organizatoare, și editurile Creator, Tracus Arte și Editura pentru Artă și Literatură. Invitați au fost scriitorii Cristian Muntean și Cezar Boghici. Tânărul poet Savu Popa exploatează același spațiu potențator, Ocna Sibiului, pe care l-a făcut cunoscut în literatura română regretatul poet brașovean Nicolae Stoie, stabilit la Brașov, care, de altfel, i-a fost mentor. A fost o întâlnire frumoasă, cu miez, cu un public în dialog, în ciuda furtunii estivale care ar fi putut da peste cap lucrurile.

3 septembrie: Dezbateri „Revista literară Libris. Primii zece ani”, invitați: Adrian Lesenciuc, Anca Ianchiș, Rodica Bretin și Irinel Merlușcă. A fost o seară în care invitații au vorbit despre revistele literare brașovene și despre cauzele dispariției lor, despre viziunea revistei literare Libris și despre modul în care numele acestei publicații nu poate fi ocolit într-un profil identitar al Brașovului cultural. Evenimentul a stârnit interes din partea cititorilor publicației și a presei brașovene, iar seriile „Vara, într-o joi”, organizate de Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Brașov, în parteneriat cu Primăria Municipiului Brașov și cu Librăria Libris Șt. O. Iosif/ Editura Creator s-au încheiat prin acest dialog despre normalitate.

Cu această ocazie a fost anunțată și laureatul Premiului „Vara, într-o joi”, ediția 2026 (juriu: Adrian Lesenciuc, Augusta Oniță și Rodica Bretin): părintele **Constantin Necula**.

REVOLUȚIA ÎNCEPE CU CUVINTELE.

Prezențe românești la a IX-a ediție a

FESTIVALULUI ÎNTERNAȚIONAL DE POEZIE DE LA PATRAS

(16-20 septembrie 2026)

Sunt momente în care un oraș alege să asculte. Își deschide porțile unor voci venite de departe, unor limbi diferite, unor poeți care poartă cu ei alte locuri, alte memorii, alte istorii. Pentru câteva zile, Patras devine un astfel de loc al întâlnirii.

Între 16 și 20 septembrie 2026, Festivalul Internațional de Poezie de la Patras aduce împreună 72 de poeți și poete din 23 de țări, într-o întâlnire care depășește granițele unei simple manifestări literare. Sunt voci venite din Grecia, Italia – țara de onoare a acestei ediții –, România, Serbia, Slovenia, Norvegia, Suedia, Estonia, Cehia, Tunisia, Turcia, Cipru, Franța, Germania, Albania, Macedonia de Nord, Bulgaria, Palestina și din alte spații ale lumii. Dar nu numărul este cel care contează cel mai mult. Ci ceea ce se întâmplă atunci când atâtea voci diferite ajung să se întâlnească. Diferite geografii, limbi, tradiții și sensibilități poetice intră în dialog. Fiecare poet aduce cu sine o lume, iar fiecare lume deschide o altă perspectivă asupra cuvântului, asupra memoriei, asupra timpului în care trăim.

Pentru câteva zile, Patras devine un loc în care poezia contemporană nu este doar rostită, ci ascultată, împărtășită, pusă în dialog. Iar peste toate acestea se află o frază simplă, aproape tăcută, dar cu o forță care crește pe măsură ce o rostim: „*Revoluția începe cu cuvintele.*”

Revoluția nu este aici doar cea a istoriei. Este și revoluția interioară. Momentul în care un cuvânt schimbă un gând, un vers tulbură o certitudine, o voce refuză să tacă. Poezia poate fi rezistență împotriva inerției. Poate fi o formă de libertate. Poate fi felul în care privim din nou lumea atunci când am încetat să mai fim surprinși de ea. Pentru că limbajul nu se limitează la a descrie realitatea. O poate schimba. Poate deschide un spațiu acolo unde înainte era tăcere. Poate apropia ceea ce părea departe. Poate da un nume lucrurilor care încă nu au fost rostite.

Tema acestei ediții se află, simbolic, între două aniversări importante: 200 de ani de la ieșirea din Mesolonghi și 100 de ani de la nașterea marelui poet grec Nikos Karouzos. Două forme de revoluție se întâlnesc aici. Pe de o parte, memoria